

שהם גורמים לאדם מיתה בחתאים וגורמים לו לחטא, ומשום זה עתיד הקדוש ברוך הוא לטל מהם נקמה ולהעבירם מן העולם, שסמא"ל ינקבתו היא מיתה, שהיא לילית, מלאך המות, יוצר הרע, שנקבה היא עם הנזק, וכן עם הקביה, וזה מפני לנו? הכתוב מוכית, ששתוב בעקבון תאכלגה. אדם חטא עם נקבה, נפן לו יוצר הרע נקבה, תהה חטאה עם זכר, נפן לה יוצר הרע מזcker, ועליה נאמר בעקבות פלדי בניים, וזהו כי עזה במוות אהבה וכו' אהבה וכו'.

ויעוד כי עזה במוות אהבה, אם ישראלי יערו את האהבה זו לדם חמוץ, צרייכים להעירה בראוי, ואם לא, אל יעוררו אותה. זהו ששתוב השבעתי אתכם בנות ירושלים בצלאות או באילותה השרה וגומר, שששובה היא שלא שורה על הפסה עד שנוטל נקמה מעמלק, שחלל שתי אותיות שהן י"ה, שיצא מן מילה מ"ל י"ה, וממשום זה כי יד על פס י"ה, רוז א.

ובשגען חמוץ לנוקם ממנה, ושלhabות אש יוציאות מ"ה האו, כמו שנאמר רשביה רשביה אש שלhabit י"ה, והן שלhabות של איש וואה, שם א"ש א"ש ושם י"ה. איש כמו שנאמר יהו"ה איש מלחה, שנוטל נקמות מפרעה ומעמו, האש זו שכינה, שנאמר בה מצא אשא.

דבר אחר שימני בחותם, כ"ח פ"מ, כ"ח זו השכינה העליונה, כ"ח מה' מהן תקמה, ועליה נאמר ועתה יגדל נא כת' ארניי, כ"מ זה ישראל שלמעלה, שעל שמנו

חכמה, ועליה אתמר (במדבר י"ז) ועתה יגדל נא כת' ארניי,

בש מיתה בחובייהו, וגרמין לון למחרתי, ובגין דא עתיד קודשא בריך הוא לנצלא נוקמא מניזיהו, ולאעbara לון מן עלמא, דסמא"ל ונוקבא דיליה אהיה מיתה, דאייה לילית מלאה במוות יציר הרע, דנוקבא אהיה עם דכירות, ודכורא עם נוקבן, והאי מבלן, קרא אוכח דכתיב (בודاشתיג) בעצבון תאכלנה, אדם חאב בנוקבא אתייהיב ליה יציר הרע נוקבא, חיה חבת בדכירות אתייהיב לה יציר הרע מדכורא, ועליה אתמר (שם טז) בעצב תלדי בניים, ודא אהיו כי עזה במוות אהבה וכו' (שי

ח. ח)

ויעוד כי עזה במוות אהבה, אם ישראל יתעורר לה להאי אהבה קדם זמנא, צרייכין לאתערא לה כדקאיות, וαι לאו לא יתעורר לה, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ג ח) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצלאות או באילותה השדה וגומר, ואומאה אהיה דלא שריא על קריסיה עד דנטיל נוקמא מעמלק, דחלל תрин אתוון דאיונן י"ה, דנפיק מן מיל"ה מ"ל י"ה, ובגין דא (שמות יז טז) כי יד על כס י"ה ודא.

ובך מטה זמנא לנוקמא מניה, ושלחוビין דאשא נפקין מהאי י"ה, כמה דעת אמר (שיר ח) רשביה רשביה אש שלhabit י"ה, וראיון שלחוビין דאיש וואה, דמן א"ש א"ש, ותמן י"ה, איש כמה דעת אמר (שמות טז) יהו"ה איש מלחה, דנטיל נוקמין מפרעה ומעמיה, האש דא שכינטא דאתמר בה (משל ייח כב) מצא אשא אשא טוב וגומר.

דבר אחר שימני בחותם, כ"ח פ"מ, כ"ח שאכינה עלאה, כ"ח מ"ה מ"ה חכמה, ונא כת' ארניי,